

Het Boek Daniël - Nummer Zevenenzestig

Profetische Inzichten: De islam, 11 september 2001 en de Dag van de Oostenwind

Jeff Pippenger
2024-01-31

De islam van de derde wee trad op 11 september 2001 de profetische geschiedenis binnen en werd onmiddellijk ingehouden. Op dat moment begon de late regen te vallen, maar deze werd „afgemeten”.

Met mate, wanneer het uitspruit, zult Gij met hem twisten; Hij houdt Zijn ruwe wind in op de dag van de oostenwind. Daarom zal hierdoor de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden; en dit is de ganse vrucht, dat zijn zonde wordt weggenomen: wanneer hij al de stenen van het altaar maakt als kalkstenen die aan stukken geslagen zijn, zullen de gewijde bossen en de beelden niet overeind blijven staan. Doch de versterkte stad zal een woestenij zijn, en de woonplaats verlaten en prijsgegeven als een wildernis; daar zal het kalf weiden, en daar zal het neerliggen en haar takken verteren. Wanneer haar twijgen verdord zijn, zullen zij afgebroken worden; de vrouwen komen en steken ze in brand; want het is een volk zonder verstand; daarom zal Hij Die hen gemaakt heeft, Zich over hen niet ontfermen, en Hij Die hen geformeerd heeft, zal hun geen genade bewijzen. En het zal geschieden te dien dage, dat de Heere dorsen zal van het bed der rivier tot aan de beek van Egypte, en gij zult één voor één verzameld worden, o gij kinderen van Israël. En het zal geschieden te dien dage, dat op de grote bazuin geblazen zal worden; en zij zullen komen die gereed waren om om te komen in het land Assyrië, en de verdrevenen in het land Egypte, en zij zullen de Heere aanbidden op de heilige berg te Jeruzalem. Jesaja 27:6–13.

De „dag van de oostenwind” duidt op de komst van de late regen en tevens op de islam van het derde wee. Zij markeert ook het begin van de geschiedenis waarin de „ongerechtigheid van Jakob wordt weggenomen”. De dag van de oostenwind brak aan op 11 september 2001, en op dat moment nam het oordeel over de levenden een aanvang. Het oordeel over de levenden is het afsluitende werk van de derde engel, en daar begon de verwijdering van de zonden van de honderdvierenveertigduizend. Dat is wat Jesaja bedoelt wanneer hij schreef: „Hierdoor.”

De woorden die voorafgaan aan „Hierdoor” zijn: „Met mate, wanneer zij uitspruit, zult Gij met haar twisten; Hij houdt Zijn ruwe wind in op de dag van de oostenwind.” „Hierdoor” duidt de specifieke beproevende waarheden aan die de zonde wegzuiveren van hen die als Jakob worden voorgesteld. Tot die waarheden behoort de gebeurtenis (11/9), die de komst van de late regen markeert. Tot die waarheden behoort de omschrijving van de late regen als „een boodschap”, en de „boodschap” is de islam. Daartoe behoort de waarheid dat „de oostenwind” de islam van de derde Wee is, en daartoe behoort ook het profetische kenmerk van de daaropvolgende terughouding van de islam (houdt in).

De beproeving zelf wordt voorgesteld door het „debat”, dat op 11 september 2001 begon. Jeremia werd, toen hij de eerste teleurstelling uitbeelde, vermaand tot God „terug te keren” en het kostelijke van het verachtelijke te scheiden. De „vrucht” van de boodschap der beproeving brengt twee klassen aanbidders voort.

Het oordeel over de dwazen wordt voorgesteld als: „wanneer hij al de stenen van het altaar maakt als kalkstenen die in stukken geslagen zijn, zullen de gewijde palen en beelden niet blijven staan.” Jesaja verwijst naar de uitspraak tegen hen die de dingen ondersteboven keren in hoofdstuk achtentwintig en negenentwintig. Zij zijn het die het verzegelde boek niet kunnen verstaan. Het werk (de vrucht) van de goddelozen moet geacht worden als pottenbakkersleem.

Daarom, zie, Ik zal voortgaan onder dit volk een wonderbaar werk te verrichten, ja, een wonderbaar werk en een teken van verbazing; want de wijsheid van hun wijzen zal vergaan, en het verstand van hun verstandigen zal verborgen worden. Wee hun die diep graven om hun raad voor de HEERE te verbergen, wier werken in de duisternis zijn, en die zeggen: Wie ziet ons, en wie kent ons? Waarlijk, uw omkering van alle dingen zal geacht worden als leem van de pottenbakker; want zal het maaksel van hem die het gemaakt heeft zeggen: Hij heeft mij niet gemaakt? of zal het geformeerde van hem die het geformeerd heeft zeggen: Hij had geen verstand? Jesaja 29:14–16.

Het werk van de goddelozen zal zijn als pottenbakkersleem, en in hoofdstuk zeventwintig wordt hun werk op soortgelijke wijze voorgesteld als kalkstenen die in stukken worden geslagen. Kalk of pottenbakkersleem wordt gemakkelijk tot poeder verbrijzeld, en het symbool van het werk om „al de stenen van het altaar als kalkstenen, die in stukken geslagen worden,” te maken, met inbegrip van het werk van het neerhalen van „de bossen en de beelden,” zodat zij „niet weder zullen opstaan,” is het werk dat wordt voorgesteld door de hervorming van koning Josia. In de laatste opwekking en hervorming, voorgesteld door de hervorming van Josia, zal de adventistische corporatieve structuur verwoest zijn, want „de versterkte stad zal een woestijn zijn, en de woonplaats verlaten en prijsgegeven als een woestijn.” Al hun werken, dat wil zeggen de duizenden kerken, scholen, colleges, universiteiten, ziekenhuizen en kantoorgebouwen over de gehele wereld, zullen profetisch tot waardeloos poeder worden verbrijzeld.

Ook het lidmaatschap zal verlaten zijn, want die „mensen zonder verstand” zullen zijn als „verdorde” „takken” die „afgebroken” „en in het vuur geworpen” zullen worden; want „Hij die hen gemaakt heeft, zal Zich over hen niet ontfermen, en Hij die hen geformeerd heeft, zal hun geen genade bewijzen.”

Wanneer de scheiding die door de beproevende boodschap wordt bewerkt, voltooid is, roept de tweede stem van Openbaring hoofdstuk achttien Gods andere kudde uit Babylon, want te dien dage „zal het geschieden” „dat op de grote bazuin geblazen zal worden, en zij zullen komen die op het punt stonden om om te komen in het land Assyrië, en de verdrevenen in het land Egypte, en zij zullen de HEERE aanbidden op de heilige berg te Jeruzalem.”

De passage (Jesaja zeventwintig, verzen acht tot en met dertien) die wij beschouwen, duidt de profetische geschiedenis aan die op 11 september 2001 begon, en beeldt de beproeving en

reiniging uit van hen die uiteindelijk Gods andere kudde uit Babylon zullen roepen. De openingsverzen van hetzelfde hoofdstuk duiden een lied aan dat juist gedurende diezelfde geschiedenis gezongen moet worden.

Te dien dage zingt van haar: Een wijngaard van rode wijn. Ik, de HEERE, behoed hem; Ik zal hem elk ogenblik bevochtigen; opdat niemand hem beschadige, zal Ik hem nacht en dag bewaren. Grimmigheid is niet in Mij; wie zou Mij in de strijd dorens en distelen tegenoverstellen? Ik zou erdoorheen trekken, Ik zou ze tezamen verbranden. Of laat hij Mijn sterkte aangrijpen, opdat hij vrede met Mij make; en hij zal vrede met Mij maken. Hij zal maken dat wie uit Jakob voortkomen, wortel schieten; Israël zal bloeien en botten, en de aardbodem met vrucht vervullen. Heeft Hij hem geslagen, gelijk Hij sloeg wie hem sloegen? of is hij gedood naar de slachting van hen die door Hem gedood zijn? Jesaja 27:2–7.

Het lied van de wijngaard is het lied dat Gods volk voor het eerst aanduidt als een wijngaard die Hij heeft liefgehad en verzorgd. Vervolgens stelt het een belofte van aanneming voor aan allen die de gerechtigheid van Christus zouden willen aangrijpen. Daarna wijst het op de belofte van de uitstorting van de Heilige Geest, voorgesteld door twee fasen van regen. De eerste fase van regen brengt de bloesems en knoppen tot leven, en de tweede fase vervult de aarde met vrucht.

Het lied van de wijngaard is het lied dat de tijdsperiode aanduidt waarin God aan een vroeger uitverkoren volk voorbijgaat, terwijl Hij met een nieuw uitverkoren volk een verbond aangaat. Verzen acht en volgende herhalen en breiden eenvoudigweg de openingsverzen van het hoofdstuk uit. Het eerste vers van het hoofdstuk duidt dezelfde gebeurtenis aan als die welke in vers acht wordt aangeduid als de „dag van de oostenwind”.

Te dien dage zal de HEERE met Zijn harde en grote en sterke zwaard bezoeking doen over leviathan, de snelle slang, ja, over leviathan, de kronkelende slang; en Hij zal de draak doden die in de zee is. Jesaja 27:1.

De draak is Satan, maar in secundaire zin was zij het heidense Rome.

„Terwijl de draak derhalve in de eerste plaats Satan vertegenwoordigt, is hij in secundaire zin een symbool van het heidense Rome.” *The Great Controversy*, 439.

De tien koningen van het heidense Rome in hoofdstuk zeven van Daniël en in hoofdstuk twaalf van Openbaring vertegenwoordigen de tien koningen van Openbaring zeventien in de laatste dagen.

„Koningen en heersers en gouverneurs hebben het merkteken van de antichrist op zich genomen en worden voorgesteld als de draak die heengaat om oorlog te voeren tegen de heiligen—tegen hen die de geboden van God onderhouden en het geloof van Jezus hebben.” *Testimonies to Ministers*, 38.

Vers één van Jesaja 27 duidt het begin aan van het oordeel over de draak, dat aanving op de dag van de oostenwind, op 11 september 2001. Het oordeel over de koningen der aarde en hun globalistische koopliedenpartners wordt voltrokken wanneer de financiële structuur der aarde door een „oostenwind” te midden van de „zeeën” wordt verwoest.

Want zie, de koningen hadden zich verzameld, zij trokken gezamenlijk voorbij. Zij zagen het, en stonden verbaasd; zij werden verschrikt en haastten zich weg. Beving greep hen daar aan, smart als van een vrouw in barensnood. Gij verbreekt de schepen van Tarsis met een oostenwind. Psalmen 48:4-7.

Jesaja, hoofdstuk zevenentwintig, verzen één tot en met zeven, wordt in de verzen acht tot en met dertien herhaald en verder uitgewerkt. Daarin wordt aangegeven dat op „de dag van de oostenwind” de koningen en kooplieden van de aarde met vrees geconfronteerd zullen worden, en hun vrees neemt vanaf dat moment in de loop van de geschiedenis toe. Die vrees duidt op de onlogische en overhaaste bewegingen van de progressieve globalisten van de planeet aarde sinds 11 september 2001, terwijl zij hun agenda verder en agressiever doordrukken dan logischerwijs te verwachten zou zijn. Satan, en zijn vertegenwoordigers, want de kooplieden en koningen van de aarde (de globalisten) weten, als symbolen van de draak, dat hun tijd kort is.

Daarom verblijdt u, hemelen, en gij die daarin woont. Wee hun die de aarde en de zee bewonen! Want de duivel is tot u neergedaald, in grote toorn, omdat hij weet dat hij nog maar een korte tijd heeft. Openbaring 12:12.

De dag van de oostenwind, die in 2001 de economische crisis teweegbracht, die sindsdien slechts erger is geworden, ongeacht wat de globalistische media trachten te beweren, is de aangelegenheid waarmee de wereld wordt geconfronteerd op het moment dat de draak weet dat zijn tijd kort is. Dan intensiveert hij zijn bewegingen om de gehele aarde onder controle te brengen, en hij doet dit wanneer „Wee” (het derde Wee) wordt gebracht over „de bewoners van de aarde en van de zee.”

De komst van de islam van de derde Wee (de oostenwind), op 11 september 2001, veroorzaakte een economische ramp die de globalisten ertoe heeft gedwongen hun pogingen te versnellen om de planeet aarde een wereldregering op te leggen. Toch blijft de islam zijn rol vervullen. Misschien wordt de ernstigste openbaring van de islam als symbool van de Bijbelse profetie gevonden in de eerste verwijzing naar de islam.

En de engel des HEEREN zeide tot haar: Zie, gij zijt zwanger en zult een zoon baren, en gij zult zijn naam Ismaël noemen; want de HEERE heeft uw verdrukking gehoord. En hij zal een wild mens zijn; zijn hand zal tegen ieder mens zijn, en ieders hand tegen hem; en hij zal wonen tegenover al zijn broeders. Genesis 16:11, 12.

Gods Woord faalt nooit. Terwijl de islam voortgaat pijn voort te brengen als een barend vrouw, hebben sommigen, die wellicht zelfs aanvaarden dat de islam in de Bijbelse profetie wordt aangeduid, de voor de hand liggende werkelijkheid in deze twee verzen nog niet ten volle gevat. Sommigen begrijpen wellicht dat het de islam is die iedere man op aarde samenbrengt om zich tegen een gemeenschappelijke vijand te verzetten, en dit is uiteraard waar. Toch is de laatste zinsnede van het vers de ernstiger waarheid. De wereld werd geschokt door 11 september 2001, en is onlangs opnieuw geschokt door de aanval van Hamas op Israël op 7 oktober van dit jaar. Maar niemand is bereid te zien dat de geest van oorlogvoering en plotseling verderf zich bevindt “in de tegenwoordigheid van al” Ismaëls broeders.

Wat voor verwoesting zal worden aangericht wanneer er een verrassingsaanval wordt uitgevoerd door zulke islamitische naties als Saoedi-Arabië, de Verenigde Arabische Emiraten, Qatar, Koeweit, Brunei en Bahrein? De geest van Ismaël is in „al zijn broeders”, en de oorlogvoering die tot dusver door de derde Wee uit landen zoals Afghanistan of Irak is voortgebracht, zal geheel anders zijn wanneer de profetie van Ismaël volledig in vervulling gaat. Hoeveel kernbommen heeft Pakistan?

Het profetische kenmerk van de islamitische oorlogvoering, zoals aangetoond in de eerste en tweede islamitische Weeën, bestaat in plotselinge verrassingsaanvallen. Zijn er in de welvarende islamitische naties voldoende financiële middelen om in het geheim wapentuig te verwerven of te produceren dat geavanceerder en dodelijker zou zijn dan met brandstof beladen straalvliegtuigen, autobommen, brandende banden, verkrachting en messen? Moet Gods Woord worden geloofd?

Alle juwelen van Millers droom worden toetsende waarheden in de laatste dagen, al was het slechts vanwege de werkelijkheid dat die waarheden zijn verworpen en de profetie aanwijst dat zij zullen worden hersteld. Maar sommige van die juwelen, zoals het werk van Christus in het hemelse heiligdom en de islam van het derde Wee, duiden voorspellingen aan die uitsluitend in de allerlaatste dagen worden vervuld. Het ene vertegenwoordigt het werk van Christus in het Allerheiligste, stellig een huidige toetsende waarheid, en het andere duidt de boodschap van de Middernachtsroep aan, die wederom een huidige toetsende waarheid is.

De draad die de Milleritische beweging en de tijd van het einde in 1989 met elkaar verweeft, welke op haar beurt de beweging van de honderd vierenveertigduizend inleidt, is de „zeven tijden”, die Millers eerste juweel was en het eerste dat terzijde werd gesteld toen het adventisme de oude paden verliet. Honderd zesentwintig jaar vanaf de opstand van 1863 tot de tijd van het einde in 1989 vertegenwoordigt de „zeven tijden”. De tweeduizend vijfhonderd twintig was verdeeld in twee perioden van twaalfhonderd zestig, en een tiende of een tiende deel van twaalfhonderd zestig is honderd zesentwintig. De steen die de bouwlieden verwierpen, is zo lang dat hij de eerste en laatste bewegingen van de drie engelen met elkaar verbindt. Door dit te doen, identificeert hij dat de waarheid van de „zeven tijden” ook een tegenwoordige beproevende waarheid is, en dat zij de waarheid is die niet langer eenvoudigweg de fundamentsteen wordt, maar het hoofd van de hoek.

Wij zullen nu onze beschouwing over de vermeerdering van kennis in de Milleritische beweging, voorgesteld door het visioen van de rivier de Ulai in het boek Daniël, beëindigen en onze aandacht richten op het visioen van de rivier de Hiddekel, dat de vermeerdering van kennis vertegenwoordigt in de beweging van de honderd vierenveertigduizend.

Vervolgens zullen wij de vier generaties van het adventisme beschouwen die de honderdzesentwintig jaren van 1863 tot 1989 omspannen.

Wij zullen die studie in het volgende artikel beginnen.

En het geschiedde in het zesde jaar, in de zesde maand, op de vijfde dag van de maand, terwijl ik in mijn huis zat en de oudsten van Juda vóór mij gezeten waren, dat daar de hand van de Heere HEERE op mij viel. Toen zag ik, en zie, een gedaante als de aanblik van vuur: van de

aanblik van Zijn lendenen af naar beneden vuur, en van Zijn lendenen af naar boven als de aanblik van een glans, als de kleur van barnsteen. En Hij strekte iets uit in de vorm van een hand en greep mij bij een lok van mijn hoofd; en de Geest hief mij op tussen de aarde en de hemel en bracht mij in gezichten Gods naar Jeruzalem, naar de ingang van de binnenste poort die naar het noorden ziet, waar de zetel was van het beeld der naijver, dat tot naijver verwekt. En zie, de heerlijkheid van de God van Israël was daar, overeenkomstig het gezicht dat ik in de vallei gezien had. Toen zei Hij tot mij: Mensenkind, sla toch uw ogen op in de richting van het noorden. Zo sloeg ik mijn ogen op in de richting van het noorden, en zie, ten noorden van de poort van het altaar was dit beeld der naijver bij de ingang. Verder zei Hij tot mij: Mensenkind, ziet gij wat zij doen? de grote gruwelen die het huis Israëls hier bedrijft, zodat Ik ver van Mijn heiligdom zou weggaan? Maar keer u nogmaals om, en gij zult nog grotere gruwelen zien. En Hij bracht mij naar de ingang van de voorhof; en toen ik keek, zie, er was een gat in de muur.

Toen zei hij tot mij: Mensenkind, graaf nu in de muur. En toen ik in de muur gegraven had, zie, een deur. En hij zei tot mij: Ga naar binnen en aanschouw de boze gruwelen die zij hier bedrijven. Zo ging ik naar binnen en zag; en zie, allerlei vormen van kruipende dieren, en verfoeilijke beesten, en alle afgoden van het huis Israëls, rondom op de muur afgebeeld. En vóór hen stonden zeventig mannen uit de oudsten van het huis Israëls, en in hun midden stond Jaāzanja, de zoon van Safan, met ieder zijn wierookvat in zijn hand; en een dichte wolk van wierook steeg op. Toen zei hij tot mij: Mensenkind, hebt gij gezien wat de oudsten van het huis Israëls in het duister doen, ieder in de kamers van zijn afbeeldingen? Want zij zeggen: De HEERE ziet ons niet; de HEERE heeft de aarde verlaten. Hij zei ook tot mij: Keer u nogmaals om, en gij zult grotere gruwelen zien die zij bedrijven. Toen bracht hij mij naar de ingang van de poort van het huis des HEEREN, die naar het noorden was; en zie, daar zaten vrouwen die om Tammuz weenden. Toen zei hij tot mij: Hebt gij dit gezien, o mensenkind? keer u nogmaals om, en gij zult grotere gruwelen zien dan deze. En hij bracht mij in de binnenste voorhof van het huis des HEEREN, en zie, bij de ingang van de tempel des HEEREN, tussen het voorportaal en het altaar, waren ongeveer vijftwintig mannen, met hun rug naar de tempel des HEEREN en hun gezichten naar het oosten; en zij aanbaden de zon naar het oosten. Toen zei hij tot mij: Hebt gij dit gezien, o mensenkind? Is het voor het huis van Juda een geringe zaak dat zij de gruwelen bedrijven die zij hier bedrijven? Want zij hebben het land met geweld vervuld, en zij zijn teruggekeerd om Mij tot toorn te verwekken; en zie, zij brengen de twijg aan hun neus. Daarom zal ook Ik in grimmigheid handelen: Mijn oog zal niet sparen, en Ik zal geen medelijden hebben; en al roepen zij met luide stem in Mijn oren, toch zal Ik hen niet horen. Ezechiël 8:1–18.